

La relliscada

Novel·la original d'En CAMÀNDULES

Publicació exclusiva de L'Esquellot Prohibida la reproducció

(CONTINUACIÓ)

Prengueren el tren de les tres i a les quatre els nostres dos herois pujaven les escales de l'estació de la plaça de Catalunya amb l'ànima feta a bocins, tal com correspon a un marit que es creu que l'ha enganyat la dona i a un amic del marit de la dona, que ha vist per terra tots els drets que com a amic més fidel del marit de la senyora Mercè li corresponien.

Aquell dia Barcelona presentava un aspecte estrany. Els uns anaven amunt i els altres anaven avall. No crec que hi pugui haver cap filòsof que ens pogués explicar satisfactoriament el perquè d'aquest antiquíssim costum. A quines lleis pot obeir aquesta tendència de la gent a anar tan aviat cap amunt com tan aviat cap avall?

¡Misteri!! ¡Misteri!! La vida de la senyora Mercè estava plena de misteris.

De sobte, el senyor Manel féu un bot i aixafà una tendra criatura de dos mesos que jugava a saltar i parar.

—Es ella, crida, és ella... i va posar-se a córrer cap el carrer Nou de la Rambla, seguit pel seu amic Rafelet que no arribava a comprendre el perquè d'aquella cursa tan desafortada.

El senyor Manel treia el fetge per la boca, ja havia perdut la dentadura postissa que era un record de família, però això no privava perquè procurés fer-se pas acudint a tots els mitjans (perdoni, senyor Mitjà) possibles.

La varen veure en el precís moment que tombava una cantonada; sota l'aixella hi duia el retrat de l'avantpassat del senyor Manel i a la mà el bastó llarg i prim del ja referit senyor Manel.

Era precís obrar amb rapidesa. Salvant tota mena d'obstacles, i deixant molts ulls de poll inservibles, arribaren a la cantonada, però, oh, desil·lusió!, la Mercè havia desaparegut. Cansats, aixafats i cama-torts, cercaren amb els ulls un lloc on poguer reposar els cossos. Davant seu hi havia l'anunci d'un cabaret. No volgueren escatir si es tractava d'un cabaret decent o d'un cabaret d'aquests que estan tan plens de «fango»; hi entraren i s'asseguren a la primera cadira que trobaren buida, perquè si la cadira hagués estat ocupada, segurament haurien rebut del carpó.

Prengueren un vas de llet amb gasosa i tornaren a mirar-se fit a fit. Què més podien fer sinó mirar-se fit a fit? Es tan agradable mirar alguna cosa fit a fit quan la tragèdia fa un respò a les entranyes.

Una tanguista que només sabia ballar el pas-doble s'acostà als dos amics i en veu baixa els digué: «En el reservat número 6 hi ha un home que diu que és l'escombriaire de Granollers que voldria parlar amb vostès». El senyor Manel no és féu pregar gens, s'aixecà d'una revolada i corregué al dit reservat. Feu córrer la cortina i ¡llamp del cell! sentats davant seu hi havia l'escombriaire i la senyora Mercè que llegien «El Criterio», de Balmes...

¿Acabarà?

...Que la Generalitat de Catalunya ha donat dues batudes als gossos de la nostra ciutat.

...Que de «gossos» en coneixem molts que encara són aquí i no porten pas morralló.

...Que seria molt convenient que ens endesempallaguessim.

...Que el camp de Granollers ja està llaurat.

...Que hi sembraran herba i hi culliran... molts deutes.

...Que han fet uns «bons» que aviat esdevindran «dolents».

...Que el rellotge de Can Colomer ja està cansat de no córrer i que té molta enveja als seus companys perquè tenen «maquinària».

...Que ell està empenyat que també en vol.

...Que al Curset de Català de l'Escola Montessori no s'hi va matricular quasi ningú.

...Que, això que el feien gratuït.

...Que no parlem de si n'arriben a fer pagar quelcom.

...Que els guanyadors del nostre Primer Gran Concurs n'estan mol satisfets.

...Que els acompanyem en el sentiment.

...Que l'envelat del Centre Radical el faran dintre del Cafè.

...Que no és veritat que hi vulguin vendre «Terra Vallesana».

...Que si l'hi venguessin, ningú la compraria, com de costum.

...Que a l'envelat de L'Alhambra solament hi podran entrar els de Múrcia.

...Que son visita de la casa.

...Que a la cursa de bicicletes de la Festa Major hi córrerà en Trueba.

...Que almenys ja hi està inscrit.

...Que la mainada de La Unió va cantar per la Radio.

...Que eren pocs... i... ben avinguts.

...Que a La Unió Liberal tenien de pintar la sala.

...Que hi ha hagut moltes reunions, moltes discussions i han acordat... no pintar-la.

...Que hi ha qui hi veu mala intenció.

...Que l'empostissat del carrer de l'Estació no el paga En Parera.

...Que el conseller Aymerich es el «pagano» del camp de futbol.

...Que el pròxim número de L'ESQUELLOT serà interessantíssim.